

diepbetreurde Maria Madalena Perdigão de organisatie Acarte opgericht. Bekende en vernieuwende theater- en dansgroepen uit het buitenland werden naar Lissabon gehaald, de regisseurs of choreografen ervan gaven eveneens plaatselijke workshops. Dans meer nog dan theater heeft daarvan optimaal kunnen profiteren. Tegelijkertijd ontstonden vanaf '87 sporadisch kleine produktiehuizen. Jonge eigenzinnige regisseurs die nergens aan de bak konden komen kregen plots eerste kansen. Acteurs gingen hoe langer hoe meer circuleren. Ergens was dat trouwens noodzakelijk want de meeste gezelschappen beschikken slechts over een kern van een vijftal vaste acteurs.

Teatro O Bando

Teatro O Bando is het enige Portugese gezelschap dat niet alleen te zien was in België, maar ook op tal van theaterfestivals over de hele wereld. De stichter en directeur ervan, João Brites, van oorsprong beeldend kunstenaar, heeft als politiek vluchteling in Brussel gewoond en is gehuwd met een Belgische. Zijn kindertheatergezelschap heeft ondertussen wereldfaam

verworven. In Europalia brengt hij een voor zijn doen grote produktie. *Bichos of De dieren*, door hem geregisseerd naar de verhalen van Miguel Torga. Toen João Brites na de gebeurtenissen van 25 april '74 terugging naar Portugal begon hij kindertheater te maken met pamflettaire inhoud en trok ermee de boer op. Hij ging zich hoe langer hoe meer verdiepen in de Portugese culturele traditie en verwerkte zijn liefde voor de beeldende kunst in zijn voorstellingen. Die zijn ondertussen zowel voor kinderen als voor volwassenen bestemd.

Teatro da Cornucopia

Het Portugese modelgezelschap bij uitstek is al jaren het Teatro da Cornucopia. Het is weinig bekend in het buitenland, al was het dan toch in '84 te gast op de Biënnale van Venetië met *De Opdracht* van Heiner Müller en twee jaar geleden in Frankrijk met een produktie gebaseerd op een tekst van Fernando Pessoa. Ook dit gezelschap onstond in 1973 in Lissabon vanuit het universitair theater. Initiatiefnemers waren Luis Miguel Cintra en Jorge Silva de Melo. Luis Miguel Cintra is ondertussen niet alleen de bekendste

theaterdirecteur en regisseur in Portugal maar ook de bekendste acteur omdat hij de lievelingsacteur is van cineast Manoel de Oliveira. Zij bespelen een ruimte in Lissabon waarbij de tribunes telkens kunnen herschikt worden. Op erg korte tijd vond dit gezelschap een grote aanhang zowel bij acteurs als bij regisseurs die daar inspiratie gingen opdoen. Aanvankelijk werd met voor Portugese normen vrij spectaculaire decors gewerkt. Daar wordt de jongste tijd van afgestapt, de acteur staat opnieuw centraal, hij bepaalt tijdens het repetitieproces hoe de ruimte er gaat uitzien in samenwerking met regisseur Cintra en scenografe Reis.

We spraken met Luis Miguel Cintra over verleden, heden en toekomst van het Portugese theater.

Late erfgenamen

"'Cornucópia' betekent hoorn van overvloed. Een naam waarmee ik van meetaf aan vele kanten mee uit kon. Die naamkeuze was ironisch bedoeld, we hadden toen omzeggens geen geld, nu een beetje meer dan vroeger. Cornucópia is ook de naam van een persوناge uit het eerste stuk dat ik samen

A Comedia de Rubena (Teatro da Cornucópia)

